

Forslagsstiller selv forstaaer det, men derimod at det redigeres saaledes, at til enhver Tid den Majoritet, som kunde være af en anden Mening end den ærede Forslagsstiller, dog vil føle sig bunden ved Lovtexten. Det er disse Tvivl, som jeg væsentligt har at fremhæve med Hensyn til den foreliggende Redaction, og jeg tillader mig derfor at henstille til den ærede Forslagsstiller, om han ikke heller vil tage Forslaget tilbage og derimod gjøre mig opmærksom paa, hvad det er for Tvivl, han frygter for, der kunde opstaae ved Regeringens Redaction. Jeg skal da med Fornøielse forsøge til 3die Behandling at komme ham imøde i den Henseende. Jeg skal her gjentage, hvad jeg allerede tidligere har havt Leilighed til at bemærke, at som en Følge af den danske Rigsdags Antagelse eller Forkastelse af dette Forslag vil der ikke kunne fremstaae en eneste Udgift udover dem, som alligevel maatte fremkomme. De Udgifter, som maatte foranlediges ved den foreslaaede Forandring med Hensyn til de circulerende Møntsorter, ere ikke grundede i dette Lovforslag, men i den allerede bestaaende Lovgivning. Hele Forskjellen er, at man ønsker at gjøre en Forandring i den bestaaende Lovgivning, hvad Benævnelsen angaaer, nemlig, at affasse den uhenftigsmæssige og i og for sig ugrundede Benævnelse, som endog har vist paa sine Steder at kunne gjøre Skade, nemlig Rigsbank-Benævnelsen, og i dens Sted indføre Benævnelsen „Rigsmønt.“ Uagtet de Planer, som man i det hese Monarchies Interesse maa være betænkt paa at gennemføre til en fuldstændig Mønteenhed, kunde gennemføres, selv om man ikke kunde komme til Enighed med Hensyn til dette Lovforslag, saa lægger Regeringen dog megen Vægt paa, at man ved denne Leilighed faaer den forandrede Benævnelse, og der er for mig indtraadt særdeles Anledning til at ønske, at dette snarest muligt kan skee derved, at der i den seneste Tid er, og sandsynligvis ogsaa i nogen Tid endnu vil foregaae betydelige Udmøntninger for Privates Regning; men det maa vistnok erkjendes for ønskeligt, at, naar man dog om føie Tid skal stryge Ordet „Bank“, der i vort Møntsystem ikke har Noget at betyde, saa er det bedst, at det skeer jo før jo

heller, da derved en stor Mængde af nyprægede Mønter vil bære Spor af den forandrede Benævnelse, der indføres.

Sikkerhed: Den ærede Minister har ganske rigtig betegnet den Sætning, som hovedsagelig har givet mig Anledning til at stille Ændringsforslaget, nemlig den sidste Sætning i § 1: „En saadan Rigsdaler inddeles, som hidtil Rigsbankdaleren, i 6 Mark og i 96 Skilling.“ Uagtet denne Sætning jo kun udtaler en Kjendsgjerning, Noget, som er, saa forekom det mig, at en Bekræftelse paa dette Sted af denne Kjendsgjerning vilde give den en forøget Betydning, og det er Noget, som jeg synes vi netop ved denne Leilighed ikke skulle gjøre. Er altsaa den ærede Minister enig i, at denne Sætning ikke behøves i Loven og kan gaae ud til 3die Behandling, skal jeg være meget villig til at tage mit Forslag tilbage. Hvad Forslaget selv angaaer, troer jeg ikke, at der er nogen Banskfælighed ved det i de to Henseender, som den ærede Minister har fremhævet. Hvad „Møntfoden“ angaaer, saa er det kun et Forholdsudtryk. Naar jeg har bestemt, hvorledes Mønten skal benævnes, hvorledes den skal sammensættes, hvoraf den skal bestaae, saa ligger der i disse to Betingelser, hvorledes Møntfoden skal være, og Møntfoden maa saa benævnes efter den Mønt, som bliver skabt paa den Maade. Jeg troer ikke, at Møntfoden er det Oprindelige, det er Forholds-Exponenten; det Oprindelige er de 2 Størrelser, som betinge Møntfoden; men, kunde der i saa Henseende være nogen som helst Tvivl, vil jeg meget gjerne indrømme, at saa maa det, som hidtildags er betragtet som det almindelig Gjældende af dem, som have gjort denne Sag til et særligt Studium, vistnok have Fortrinsret, fordi man engang er kommen til at blinde en vis Betydning til disse Ord; men saa vil jeg tillige sige, at man er kommen ind paa en Afvei, thi Møntfoden er ikke det Oprindelige; Møntfoden er et afledet Begreb, som fremsætter det Forhold, der bestaaer mellem Sammensætningen og Gjenstanden, hvorved Gjenstanden bliver til efter et vist Sammensætningsforhold af en vis Materie. Hvad den sidste Deel af mit Forslag angaaer, troer jeg heller ikke, at der er nogen Banskfælighed til-